

Традиції справжньої дружби українського та польського народів продовжуються

На сторінках нашого часопису неодноразово висвітлювалася діяльність польської родини Горошкевичів, зусиллями яких проводиться робота по встановленню пам'ятних знаків та хрестів на честь загиблих жителів села Гута під час збройного протистояння у період Другої світової війни. Крім того, сім'я Горошкевичів здійснює відчутну меценатську допомогу місцевому храму. Днями редакція газети "Віче Костопільщини" отримала лист з польського міста Зажече від Януша Горошкевича.

Брати і сестри - українці, 18 липня 2009 року в урочищі Борок відбулося освячення нового хреста, який стоїть біля збереженого старого, на місці колишнього Волинського поселення. Освятив його

Історія це оцінить. Від імені колишніх парафіян Пресвятого Серця Ісуса, яких з їх волі я представляю, і від моєї родини я хочу вам подякувати за доброту та надану допомогу.

Дякую усім, хто допоміг

с. Гута. 19 липня 2009 р.

дення, отцю Сергію Забейді з Березного, колишньому протоієрею гутянської

лів Бутейків. Вона завжди буде мені нагадувати про Україну. Чим краще я пізнаю українців, тим більшу

справами районної ради Миколі Михайловичу Кореві, заступнику голови районної державної адміні-

Церковний дзвін - величний подарунок гутянському храму

пільського району, а найбільше територія довоєнної гміни Степань і Стидин. Прошу надсилати на мою адресу матеріали: спогади, українські публікації, старі і нові фотографії, документи, наприклад, старі шкільні свідоцтва, нотаріальні умови, угоди тощо. Передусім, однак, мене цікавлять розповіді учасників боїв 1939-50 років, членів загонів УПА, української самооборони, розповіді свідків. Прошу надсилати вірогідні спогади, якими вони були насправді, без прикрас. На жаль, з плином часу вже небагато залишилось свідків тих подій.

Обіцяю, що поверну усі матеріали (при потребі), тільки їх скопіюю, за бажанням не буду оприлюднювати прізвищ. Не виключаю також придбання за гроші авторських прав або гонорару за цінні звіти. Оскільки зацікавлення таким виданням невелике, я не можу опублікувати книгу великим тиражем, тому усі гонорари, якщо цього вимагатимуть автори, оплачу з власної кишені. Прошу надсилати свої звіти, спогади, документи, аби вони стали

їнсько-польського єднання. Багато буде залежати від зібраних матеріалів, тому ще раз прошу допомогти мені у цій справі. Януш, внук Людвіка з Омелянки, Горошкевич. Прошу писати мені на адресу:

Janusz Horoszkiewicz
37 - 205 Zarzecze
woj. podkarpackie
Polska

**Сільський голова
Віктор Крот:**

Висловлюю щирю вдячність родині Горошкевичів з Польщі за подарований гутянському храму дзвін, вилитий у Перемишлі, чашу, підсвічники, ікони, за встановлення хрестів та пам'ятних знаків на честь загиблих жителів села під час збройного протистояння у період Другої світової війни.

Від імені громади села зичу їм міцного здоров'я, добробуту та злагоди в родині, Божого благословення у справах.

**Віктор Крот та Януш Горошкевич
під час встановлення пам'ятного знака**

шатся в пам'яті враження про час перебування в родині Оксани Сергіївни Кричильської, Любові Петрівни Крищук, Олени Михайлівни Лобач, Софії Петрівни Юрчук, Марії Василівни Крот. Я дуже вдячний чудовий подарунок - вилитий рушник з написом «Гута, 19 липня 2009».

**Від парафіян і родини
- Януш, внук Людвіка з
Омелянки, Горошкевич.
Зажече, Польща, 19
серпня 2009.**

Ми всі з цієї гутянської землі вийшли, та доля розкидала нас по різних кутках світу. Написано багато книг, оповідань про гутянську парафію, зокре-

кілька років тому я вирішив розпочати збір матеріалів для книги. Зібрав вже досить багато матеріалів, але все більше переконаюся, що знань мені бракує. Моя дружина - українка, у шлюбі ми 10 років, виховуємо трьох дітей. Мені дуже близький український народ, його тра-